

dr. sc. Tomislav Dragun
Pete Poljanice 7 - 10000 ZAGREB

Brežice, 14. listopada 2011.

JADRANKA KOSOR

predsjednica Vlade RH
Trg sv. Marka 2 - 10000 ZAGREB

Co:

prof. dr. Ivo Josipović

predsjednik RH
Pantovčak 241 - 10000 ZAGREB

Luka Bebić

predsjednik Hrvatskog Sabora
Trg sv. Marka 6/7 - 10000 ZAGREB

Zoran Milanović

predsjednik SDPH
Trg Drage Iblera 9 - 10000 ZAGREB

Mladen Bajić

glavni državni odvjetnik
Gajeva 30.a - 10000 ZAGREB

Predmet:

Javna pisma voljenoj predsjednici
od neubrojivog - na rastanku.-

UVODNO PISMO

Cijenjena g-đo predsjednice,

Sada, nakon današnjeg jada i čemera, u Hrvatskom (Državnom) Saboru, smatram se obveznim uputiti Vam na (očekivanom) rastanku nekoliko javnih pisama, kako bih - Vas i Vaše sudruge u vrhu hrvatske vlasti - podsjetio na ne tako davna zbivanja vezana uz moju osobu.

(2)

Toliko samohvale o Vašoj bitci protiv korupcije u hrvatskom društvu, a istodobno puni muk glede onoga na što sam ja na vrijeme ukazivao, a svi Vi to tobože niste čuli, a o čemu i dalje uporno šutite.

Očito: Šutnja sotonske nakane!

Dne 30. studenog 2005. optužilo me je - po izravnom nalogu Mladena Bajića - Općinsko državno odvjetništvo u Zlataru zbog tobože lažnog optuživanja časnih uglednika (poput primjerice Vašeg svojedobnog tvoritelja i mentora dr. sc. Ive Sanadera). Dakako, Mladen Bajić nije bio u stanju pobiti moje argumente, pa me je dao proglasiti neubrojivim, sa zahtjevom da bi mi se oduzela čak i poslovna sposobnost u obliku "pisanja kaznenih prijava i tužbi".

Nakon 6 godina odlučio sam zaviriti u državnoodvjetničke tajne, tražeći uvid u odgovarajuće njihove spise - slijedom Zakona o pristupu informacijama (NN 72/2003.) - kako bih pred pučanstvo na prosudbu mogao iznijeti sve ono što sam primijetio kao nezakonito i prijavio kao kazneno djelo, a zašto je to onda i na temelje čega Državno odvjetništvo RH smatralo mojom neslanom šalom, ...

... ali Mladen Bajić izmiče kao jegulja.

Vaše vladajuće tajne su i dalje skrivene!

Pa, kad je već tako, u ovakvim prilikama i okolnostima kakve već jesu, posebno u trenutku rastanka, ne preostaje mi drugo, do li - za uspomenu i dugo sjećanje - podariti Vam nekoliko ulomaka iz moje knjige "Dušan Vujić i ortaci u pljački državnih robnih zaliha" ("Poslovna savjetovanja Dragun", Udbina, 2007. - preko www.lulu.com - 739 stranica, 25,53 USD bez poštarine), kako ne bi Vas i Vaše prijatelje: prof. dr. sc. Ivu Josipovića, Luku Bebića, Zorana Milanovića i Mladena Bajića zadesila sudbina cara Trajana:

(2)

Bio jedan car koji se zvao Trajan. Imao je kozje uši. Svakoga dana dolazio je po jedan brijač da ga brije. Poslije brijanja, car bi svakog od njih upitao što je vidio. Svaki je odgovorio: „Kozje uši!“. Potom bi car naredio da ih sasijeku. Došao je red na jednog brijača koji se napravi bolestan i posla svojeg mlađeg učenika k caru. Nakon što je mladić cara obrijao, car i njega upita što je vidio, na što on odgovori da nije vidio ništa. Car mu dade 12 zlatnika i reče mu da ga od sada samo on dolazi brijati. Mladić je redovno dolazio brijati cara i od svih tajio da car ima kozje uši.

Čuvanje tajne ga je s vremenom sve više mučilo, te se zbog toga zamalo razbolio. To je njegov majstor primijetio i stalno ga je pitao što mu je. Mladić mu jednom odgovori: „Da mi je nekome reći odmah bi mi bilo lakše. ...“

Kad je skromni mladić odlučio reći svoju tajnu, u ono grdo doba, zašto ne bih i ja to - na sličan način - također učinio?

Slijedi prvo pismo: **Juro Bajić.**

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun